

รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล The Professional Development Model to Enhance Teaching Competency of Teachers Through Differentiated Instruction

บุญยฤทธิ ปิยะศรี*

Boonyarit Piyasri

มาเรียม นิลพันธุ์**

Maream Nillapun

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและพัฒนาของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มีประสิทธิภาพ 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการวิจัยและพัฒนาร่วมกับวิจัยแบบผสมผสานวิธีกลุ่มตัวอย่างเป็นครูและนักเรียนโรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติ ทดสอบแบบอิสระ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่พัฒนาขึ้นมี 9 ขั้นตอน และเป็นรูปแบบที่มีหลักการ วัตถุประสงค์ เงื่อนไขสู่ความสำเร็จที่เสริมสร้างให้ครูสามารถพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาและโครงสร้างเชิงทฤษฎีที่ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00-5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.58 อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้ง 4 ด้าน เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถทางด้านทักษะการคิดและมีความสามารถในการนำเสนอชิ้นงานและภาระงาน อยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครู/ สมรรถนะการสอน/ การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

* นักศึกษาปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of the research were to: (1) develop a professional development model to enhance teaching competency of teachers through differentiated instruction to be effectiveness. (2) evaluate the effectiveness of the professional development model to enhance teaching competency of teachers through differentiated instruction. The research and development including mixed methodology. The sample was 87 teachers and students in Subyaiwittayakhom school. Data were analyzed using descriptive statistics, including mean, standard deviation, percentage for quantitative data, t-test Dependent and content analysis for qualitative data.

The results of the study were as follows:

1) The professional development model to enhance teaching competency of teachers through differentiated instruction called “BOONSARIT Model”. The developed a nine-step process and consists principle of objective conditions for success. The mean of congruence between 4.00-5.00 and standard deviation between 0.00-0.58 at the highest level. 2) The results of the professional development model to enhance teaching competency of teachers through differentiated instruction, were contributed teacher’s knowledge of teaching the differentiated instruction was at the highest level increased significantly ($p.05$) and the performance of talented students the thinking skills/work/workload was at the highest level.

Keywords: Professional Development Model/ Teaching Competency of Teacher/ Differentiated Instruction

บทนำ

“...การพัฒนาให้ประชาชนทั่วไปมีความอยู่ดีกินดีมีความมั่นคงด้วยการให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพให้เป็นทรัพยากรทางปัญญาที่มีค่าของชาติ...” (พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ, 2555) ดังนั้นการกำหนดให้วิชาชีพทางการศึกษาเป็นวิชาชีพควบคุมนับเป็นความก้าวหน้าของวิชาชีพทางการศึกษาและเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้นอันจะเป็นผลดีต่อผู้รับบริการทางการศึกษาที่จะได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐานที่สูงขึ้นด้วยซึ่งจะทำให้วิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้รับความเชื่อถือศรัทธามีเกียรติและ

ศักดิ์ศรีในสังคม (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) ดังนั้น สมรรถนะการสอนจึงเป็นกรอบสำหรับใช้ดำเนินงานในการพัฒนาการเรียนการสอนที่สะท้อนถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของครูและนำผลที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยหรือวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสมรรถนะการสอนจึงเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถกำหนดระดับความรู้ความสามารถของครูให้เป็นครูมืออาชีพได้อย่างแท้จริง (Danielson, 2011: 1-18) ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนของครูต้อง

ขึ้นอยู่กับเตรียมเนื้อหา สื่อ และกระบวนการให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับนักเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนให้ไปถึงเป้าหมายที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ รวมถึงการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียนโดยเฉพาะความสามารถในการคิดการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสมและยังพบว่าการพัฒนาวิชาชีพครูมีความสอดคล้องกับหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสำหรับการใช้พัฒนาวิชาชีพครูอันประกอบด้วย ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Theory of Change) ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivist Theory) ทฤษฎีความต้องการ: ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ ทฤษฎีความต้องการ: ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer) ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) ที่ได้กล่าวถึง การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงสาขาหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อสังคมและเป็นวิชาชีพที่ผู้เป็นครูต้องมีความรู้ความชำนาญที่ฝึกฝนมาโดยเฉพาะ ซึ่งวิชาชีพครูมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูทุกระดับความรู้ ประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญ บุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ผู้ทำหน้าที่นิเทศ ซึ่งประกอบด้วย ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เนื้อหาสาระวิชา การสอน การวิจัย และเทคโนโลยีต่างๆ รวมทั้งผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่โค้ช (Coach) ผู้ดูแลให้คำปรึกษา (Mentor) ฯลฯ เพราะการพัฒนาในวิชาชีพของบุคลากรต่างๆ

การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องให้การศึกษาและดำเนินการอย่างรอบคอบ

และมีความยืดหยุ่นเพื่อการตอบสนองความต้องการเฉพาะของนักเรียน รวมถึงช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนจากความหลากหลายของนักเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่จะเอื้ออำนวยและสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งนักวิชาการหลายๆ การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้ว่า “ความเหมือนที่แตกต่าง” (Carol Ann Tomlinson, 2010: 9-10) ดังนั้นครูผู้สอนควรพิจารณาวิธีการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย และมีความสอดคล้องกับผู้เรียนซึ่งประกอบด้วย กลยุทธ์การเรียนการสอน รูปแบบ เทคนิค วิธีการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพที่สามารถตอบสนองการเรียนรู้ที่เกิดจากความสามารถ ความถนัด ความสนใจและความพร้อมของผู้เรียน แต่ละคนที่ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงไม่ได้เป็นวิธีการสอนสำหรับนักเรียนที่เป็นเฉพาะรายบุคคล หรือนักเรียนคนใดคนหนึ่งแต่เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ตอบสนองกับความต้องการของนักเรียนทุกคนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ฉะนั้นสิ่งที่ครูควรคำนึงถึงมากที่สุดก็คือ การพัฒนารูปแบบ เทคนิค วิธีการสอน สถานการณ์หรือกิจกรรมให้กับนักเรียนได้เรียนรู้ ร่วมกันรวมถึงการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีความอิสระในการทำงานร่วมกันที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง (The National Education Association (NEA), 2006: 14-15) ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงมีส่วนช่วยให้ครูสามารถออกแบบการเรียนการสอนให้เป็นรูปธรรม ได้แก่ การวิเคราะห์ผู้เรียนการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น

พื้นฐาน, 2554: 7-8) และยังพบว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีความสอดคล้องกับหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง อันประกอบด้วย ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism Theory) ทฤษฎีกระบวนการทางสมองในการประมวลข้อมูล (Information Processing Theory) ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Collaborative Learning) และทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Kolb, 1984) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ประกอบด้วย 1. วิเคราะห์ผู้เรียน 2. กำหนดวัตถุประสงค์ (Specification of Objectives) หรือเป้าหมาย (Goals) 3. กำหนดเนื้อหา (Specification of Content) 4. กระบวนการ (Process) ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ เทคนิค การสอน สื่อการเรียนการสอน 5. กำหนดเวลาเรียน (Allocation of Time) 6. กำหนดสถานที่เรียน (Allocate of Learning Space) 7. การกำหนดแหล่งการเรียนรู้ (Allocation of Resources) 8. ประเมินผล (Evaluation of Performance) 9. วิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับ (Analysis of Feedback)

รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่เสริมสร้างให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียน และช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถนำความรู้ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนสามารถนำผลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนมาการจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และพัฒนาสมรรถนะสำคัญให้กับผู้เรียน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาต่อยอดและเชื่อมโยงไปหาสิ่งใหม่ๆ ที่สามารถสรุป

เป็นองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีตลอดไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและพัฒนาของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยดำเนินการดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ก่อนและหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการวิเคราะห์ผู้เรียนหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.3 เปรียบเทียบความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้/แผนการจัดการเรียนรู้หลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.4 เปรียบเทียบความสามารถในการวัดผลประเมินที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.5 เปรียบเทียบความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 เปรียบเทียบความสามารถทางด้านทักษะการคิด การออกแบบชิ้นงาน ภาระงาน และ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมผสานวิธีการวิจัย (Mixed Methods Research) แบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design): รูปแบบทดลองสองระยะ วิธีการเชิงคุณภาพเป็นหลัก (The Embedded Design: The Embedded Experimental Model) กับวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) ตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) (Creswell and Clark, 2007: 67-70) โดยประยุกต์ใช้แบบทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-group Pretest-Posttest Design) (Campbell and Stanley, 1963: 8) ผสมผสานกับ Quasi Experimental Design แบบดุลยภาพเวลาและกลุ่มตัวอย่างของการทดลองต่อเนื่อง (Equivalent Time-Sample Design) (Campbell and Stanley, 1963: 37) โดยนำรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูและนักเรียนโรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพลในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เป็นหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) จำนวน 87 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบประเมินหน่วยการเรียนรู้/แผนการ

เรียนรู้ แบบประเมินงานวิจัย/การวิจัยในชั้นเรียน แบบสังเกตการสอนแบบประเมินตนเอง แบบประเมินทักษะการคิด/ชิ้นงาน/ภาระงานของนักเรียนคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล และแผนการพัฒนาวิชาชีพครู วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพและสถิติทดสอบ t (t-test for dependent Samples)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีชื่อว่า “BOONSARIT Model” มีองค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เงื่อนไขสู่ความสำเร็จมีขั้นตอนในการดำเนินการ 9 ขั้นตอน ดังนี้
  - ขั้นที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Basic Data Analysis = B) ขั้นที่ 2 การจัดกระทำข้อมูล (Organization Data = O) ขั้นที่ 3 กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting = O) ขั้นที่ 4 เครือข่ายการปฏิบัติการ (Network Practices = N) ขั้นที่ 5 เลือกวิธีการสอนที่เหมาะสม (Selection of Instructional Method = S) ขั้นที่ 6 ครูมีความสามารถในการวัดผลประเมินผล (Ability of Assessment = A) ขั้นที่ 7 การทำงานประจำให้เป็นงานวิจัย (Routine to Research = R) ขั้นที่ 8 การวินิจฉัยความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล

(Individual Differentiated Diagnostic = I) ขั้นที่ 9 ทำงานเป็นทีม และขยายผลให้กับบุคคลอื่นได้ (Teamwork, Transportability = T) ซึ่งได้จากการสังเคราะห์หลักการ ทฤษฎีแนวคิดเพื่อได้มาซึ่งรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลแล้วนำรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.45) และยังพบว่ารูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยเสริมสร้างให้ครูสามารถพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสรุปได้ดังนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หลังการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยภาพรวม พบว่าผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 24.75/29.88$, S.D. = 0.81/0.51) คิดเป็นร้อยละ 68.71/85.36

2.2 ความสามารถในการวิเคราะห์ ผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยภาพรวม พบว่า ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์ผู้เรียน (เก่ง กลาง อ่อน) และสามารถจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความพร้อม ความต้องการ ความสนใจเพิ่มขึ้น

2.3 ความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้/แผนการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยภาพรวมพบว่า ครูมีพัฒนาการทางด้านความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้/เขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้นตามลำดับ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.55/3.20$, S.D. = 0.26/0.32) คิดเป็นร้อยละ 95.10/85.42

2.4 ความสามารถในการทำวิจัย/วิจัย ในชั้นเรียนหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่าง

ระหว่างบุคคลโดยภาพรวมพบว่า ครูมีความสามารถในการเขียนงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้นตามลำดับ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.87/3.74$, S.D. = 0.45/0.41) คิดเป็นร้อยละ 77.29/74.38

2.5 ความสามารถในการวัดและประเมินผลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยภาพรวมพบว่า ครูมีความสามารถในการวัดและประเมินผลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการสังเกตการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมากและมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.13/4.73$, S.D. = 0.83/0.36) ผลการประเมินตนเอง ด้านที่ 1 การวางแผนและการเตรียมการเรียนการสอน องค์ประกอบที่ 1f การออกแบบการวัดผลประเมินผลสำหรับผู้เรียน อยู่ในระดับมากและดีมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.35/3.60$, S.D. = 0.55/0.51) ด้านที่ 2 สภาพแวดล้อมของห้องเรียน องค์ประกอบที่ 2d การบริหารจัดการพฤติกรรมของนักเรียน อยู่ในระดับมากและดีมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.29/3.73$, S.D. = 0.46/0.17) และด้านที่ 3 การสอน องค์ประกอบที่ 3b การใช้เทคนิคการตั้งคำถามและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน อยู่ในระดับมากและมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.43/3.88$, S.D. = 0.58/0.17)

2.6 ความสามารถทางด้านทักษะการคิด/ชิ้นงาน/ภาระงานของนักเรียนหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีทักษะการคิด/ชิ้นงาน/ภาระงานของนักเรียนที่สะท้อนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของครูสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.55/3.25$, S.D. = 0.49/0.16) คิดเป็นร้อยละ 63.80/81.25

อภิปรายผลการวิจัย

1. รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลให้ครูสามารถ 1.1) วิเคราะห์ผู้เรียน (Knowing the Learner) 1.2) กลยุทธ์การออกแบบการเรียนการสอน (Instructional Strategies) 1.3) การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Differentiated Instruction) 1.4) การวัดผลประเมินผล (Assessment for, as of Learning) 1.5) การทำงานประจำให้เป็นการวิจัย (Routine to Research) และรู้ช่องว่างหรือจุดที่ตัวเองต้องการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และสามารถเปรียบเทียบการเรียนการสอนที่สะท้อนผลหรือตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) การวินิจฉัยปัญหา 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ 3) การวิเคราะห์ผู้เรียน/วิเคราะห์การเรียนการสอน 4) การกำหนดเนื้อหา 5) วิธีการเรียนการสอน 6) กลยุทธ์การเรียนการสอน 7) การจัดการเรียนการสอน 8) หลักสูตร 9) สื่อการเรียนการสอน 10) การวัดผลประเมินผล 11) การสะท้อนผล/การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน 12) การพัฒนาการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน 13) การปรับปรุงคุณภาพผู้เรียน 14) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล 15) การทำวิจัย/วิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังเสริมสร้างให้ครูมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพอันประกอบด้วย 1) ครูมีความรู้ที่ชัดเจนและความมั่นใจเกี่ยวกับการสอน (Knowledge Base for Teaching) 2) การฝึกปฏิบัติเทคนิคทักษะการสอนและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ตรงประเด็น 3) ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมกันทำงาน

ระหว่างโค้ชและผู้รับการโค้ช 4) การสังเกตการสอน 5) กำหนดเกณฑ์การตัดสินหรือระดับคุณภาพที่ชัดเจน 6) การสร้างบรรยากาศในการทำงาน 7) การยกย่องให้ความสำคัญกับความเชี่ยวชาญด้านการสอน (Recognition of Expertise) 8) ข้อมูลพื้นฐานในการทำวิจัยในชั้นเรียนและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลดั่งนั้นบทบาทสำคัญของครูในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลต้องเป็นผู้จัดการ ผู้อำนวยการความสะอาดคอยติดตามตรวจสอบและเป็นผู้วิเคราะห์ผู้เรียนรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มช่วยให้มีข้อมูลที่สำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามธรรมชาติของผู้เรียนประสบการณ์และพื้นฐานความรู้เดิมซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Theory of Change) ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivist Theory) ทฤษฎีความต้องการ: ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ทฤษฎีความต้องการ: ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer) ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) ที่ว่าการพัฒนาวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงสาขาหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อสังคมและเป็นวิชาชีพที่ผู้เป็นครูต้องมีความรู้ความชำนาญที่ฝึกฝนมาโดยเฉพาะซึ่งวิชาชีพครูมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูทุกระดับความรู้ประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญ บุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหาร ศิษยานุศิษย์ ผู้ทำหน้าที่นิเทศ ซึ่งประกอบด้วย ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เนื้อหา สารวิชา การสอน การวิจัย และเทคโนโลยีต่างๆ รวมทั้งผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่โค้ช (Coach) ผู้ดูแลให้คำปรึกษา (Mentor) ฯลฯ เพราะการพัฒนาในวิชาชีพของบุคลากรต่างๆ และยังสอดคล้องกับการสร้างความรู้ (Constructivism Theory) ทฤษฎีกระบวนการทางสมองในการประมวลข้อมูล (Information Processing Theory) ทฤษฎีพุทปัญญา (Theory of

Multiple Intelligences) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Collaborative Learning) และ ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Kolb, 1984) ที่ว่ากระบวนการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ประกอบด้วย 1. วิเคราะห์ผู้เรียน 2. กำหนดวัตถุประสงค์ (Specification of Objectives) หรือเป้าหมาย (Goals) 3. กำหนดเนื้อหา (Specification of Content) 4. กระบวนการ (Process) ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ เทคนิค การสอน สื่อการเรียนการสอน 5. กำหนดเวลาเรียน (Allocation of Time) 6. กำหนดสถานที่เรียน (Allocate of Learning Space) 7. การกำหนดแหล่งการเรียนรู้ (Allocation of Resources) 8. ประเมินผล (Evaluation of Performance) 9. วิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับ (Analysis of Feedback)

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสรุปได้ดังนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หลังการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยภาพรวม พบว่า ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจหลังใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พบว่า รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีขั้นตอนที่ช่วยในการขับเคลื่อน สนับสนุนและพัฒนาสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ 1) ความสำคัญของการจัด

การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยที่ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลอันเกิดจากการวิเคราะห์ผู้เรียนและความต้องการของผู้เรียน การวิเคราะห์หลักสูตร การออกแบบหน่วยการเรียนรู้/แผนการเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ 3) กลยุทธ์รูปแบบ เทคนิค วิธีการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพ เช่น วิธีสอนหรือวิธีจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา (Problem Solving Method) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry Based Learning) การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project Based Learning) การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivist Learning Theory) การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL, KWI-Plus และ KWDL การเรียนรู้จากประสบการณ์ของคอลลีบ (Kolb's Experiential Learning Model) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) อาทิ 4MAT, TGT, STAD การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิด อาทิ Mind map, Synaptic, Graphic Organizer การออกแบบการเรียนการสอนแบบย้อนกลับ (Backward Design) และ GPAS เป็นต้น 4) การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยกระบวนการวิจัย จากกระบวนการนี้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการกำหนดประเด็นปัญหา การตั้งชื่อการวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย การสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

2.2 ความสามารถในการวิเคราะห์ ผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล โดยภาพรวม พบว่า ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์ผู้เรียน (เก่ง กลาง อ่อน) และสามารถจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความพร้อม ความต้องการ ความสนใจเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เสริมสร้างให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีความยืดหยุ่นและสามารถเลือกรูปแบบ เทคนิค วิธีการสอนและกลยุทธ์ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้รู้จักนักเรียน (Interests) ลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) หรือ ความสนใจและความกล้าแสดงออก (Readiness and Talents) เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

2.3 ความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้/แผนการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยภาพรวมพบว่า ครูมีพัฒนาการทางด้านความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้/การเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีช่วยเสริมสร้างให้ครูสามารถเลือกรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงเป็นผู้อำนวยความสะดวกเพื่อนคู่คิด เพื่อนร่วมทางในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ความพร้อม ความสนใจ เพื่อให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนฝึกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนความคิดของตนเองเพื่อให้การพัฒนาการเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพและก้าวไปสู่ความเป็นมืออาชีพ และอาจเป็นเพราะว่า ครูสามารถออกแบบการเรียนการสอน

ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนที่หลากหลาย ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น เทคนิคการสอนแบบ 4MAT, เกม, STAD รูปแบบการสอนแบบซิปปา, เกม, เพลง, บทบาทสมมติ, สถานการณ์จริง, เทคนิคการใช้คำถาม, บทเรียนสำเร็จรูป, ชุดการสอน, เอกสารประกอบการเรียนรู้ และการเรียนรู้อิงถิ่นฐาน

2.4 ความสามารถในการทำวิจัย/วิจัยในชั้นเรียนหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยภาพรวม พบว่า ครูมีพัฒนาการทางด้านความสามารถในการเขียนงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีกระบวนการในการเสริมสร้างให้ครูมีความสามารถในการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัย อันประกอบด้วย 1) การกำหนดปัญหาการวิจัย 2) การตั้งชื่อการวิจัย 3) การกำหนดวัตถุประสงค์ 4) การกำหนดนิยามศัพท์ 5) วิธีการดำเนินการวิจัย 6) การเขียนรายงานการวิจัย/การวิจัยในชั้นเรียน

2.5 ความสามารถในการวัดผลประเมินผลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หลังการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยภาพรวม พบว่า ครูมีพัฒนาการด้านความสามารถในการวัดผลประเมินผลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีกระบวนการในการพัฒนาความรู้ความสามารถสำหรับครูในเรื่องของการวัดและประเมินผล โดยเฉพาะการประเมินผลระหว่างเรียน (Assessment for Learning) การประเมินตามสภาพ

จริง (Authentic Assessment) ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียน และยังพบว่า รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเสริมสร้างให้ครูสามารถใช้เครื่องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่หลากหลาย ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินชิ้นงานและการะงาน แบบประเมินแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) และแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน

2.6 ความสามารถทางด้านทักษะการคิดของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีทักษะการคิด/ชิ้นงาน/ภาระงานของนักเรียนที่สะท้อนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของครูเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีกระบวนการที่ช่วยเสริมสร้างให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่สะท้อนถึงการคิด การออกแบบชิ้นงาน ภาระงาน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่เกิดจาก 1) การวิเคราะห์ผู้เรียนที่สะท้อนถึง ความรู้ ความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมของนักเรียน 2) การออกแบบหน่วยการเรียนรู้/แผนการเรียนรู้ที่ 3) กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น เทคนิคการตั้งคำถาม การพัฒนาทักษะการคิดโดยใช้แผนที่ความคิด (Mind Map) การเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น 4MAT, STAD, TG เป็นต้น การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ การจัดประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียนในระดับชั้นก่อนประถมศึกษา ชุดการสอน บทเรียนสำเร็จรูป เอกสารประกอบการสอน อินเทอร์เน็ตการเรียนรู้แบบ

โครงการ การจัดเรียนรู้แบบ 5E และการจัดการเรียนรู้แบบอิงถิ่นฐาน (Place Base Learning) เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้วิจัยสรุปแนวคิดและมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับนำการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยคำนึงถึงหลักการวิเคราะห์ผู้เรียน กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับความรู้ ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน และการพัฒนางานประจำให้เป็นงานวิจัย

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพครู ควรนำหลักการและแนวคิดของรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลไปประยุกต์ใช้สำหรับพัฒนาครูหรือบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ นำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาวิชาชีพครู และจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

3. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้

ต่างๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน และที่สำคัญต้องสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเน้นศึกษาเฉพาะการวิเคราะห์ผู้เรียน กลยุทธ์การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล การวัดผลประเมินผลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล และการทำงานประจำให้เป็นกระบวนการวิจัย ดังนั้นควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ประกอบด้วย ทักษะการคิดสร้างสรรค์และทักษะการสร้างนวัตกรรมใหม่ (Creativity and Innovation) ทักษะการคิดวิจารณ์ญาณ และทักษะการแก้ปัญหา (Critical thinking and Problem solving) ทักษะการสื่อสาร (Communication) และทักษะการมีส่วนร่วม (Collaboration)

2. การศึกษาผลการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้น

ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่พัฒนาขึ้นกับครูผู้สอนมีความสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนตามลีลาการเรียนรู้ (Learning Style) และพหุปัญญาของผู้เรียน (Multiple Intelligence) เนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างกันและมีวิธีการเรียนรู้ที่ต่างกัน ดังนั้นควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในกลุ่มที่มีความเป็นเลิศทางการเรียนรู้ หรือกลุ่มนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความแตกต่างในการสอนของครูเพื่อพัฒนาความเป็นเลิศทางการเรียนการสอน

3. การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่มีเงื่อนไขสนับสนุนกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครู อันประกอบด้วย การโค้ช (Coaching), การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching), การโค้ชเพื่อพัฒนาความรู้และสติปัญญา (Cognitive Coaching), การโค้ชแบบพี่เลี้ยง (Mentor Coaching), การโค้ชเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน (Instructional Coaching) ควรมีเงื่อนไขสนับสนุนอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน หรือการวัดผลเพื่อวินิจฉัยผู้เรียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- พระบรมราชาบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2555. เข้าถึงได้จาก <http://www.onec.go.th/theking/k006.html>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). **แนวทางการส่งเสริมคุณค่าความแตกต่างระหว่างบุคคลและคุณลักษณะอันพึงประสงค์**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด รุ่งโรจน์อินเตอร์กรุ๊ป.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). **เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- Alderfer, Clayton P. (1972). **Existence Relatedness and Growth**. New York: Free Press.
- Charlotte Danielson. (2011). **Electronic Forms and Rubrics for Enhancing Professional Practice: A Framework for Teaching**. Association for Supervision and Curriculum Development 1703 N. Beauregard St. Alexandria.
- Creswell, J.W. (2003). **Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches (2nd edition)**. Thousand Oaks. CA: Sage.
- Gardner, Howard (1999). **Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st Century**. New York, NY: Basic Books.
- Kolb, D.A. (1984). **Experiential Learning : Experience as the Source of Learning and Development**. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Maslow, Abraham. (1970). **Motivation and Personality**. New York : Harper and Row Publishers.
- The National Education Association (NEA). (2006). **Professional Community and Professional Development in the Learning-Centered School**. University of California, Berkeley USA.
- Tomlinson, C. (1995). **How to differentiate instruction in mixed ability classrooms**. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Tomlinson, C. (1996). **Differentiating instruction for mixed-ability classrooms [A professional inquiry kit]**. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Tomlinson, C. (1999). **The differentiated classroom: Responding to the needs of all learners**. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Vygotsky, L.S. (1978). **Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes**. Cambridge, M.A. : Harvard University Press.